

Sygn. akt II K 206/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Piotr Gosiewski

w obecności **Prokuratora** ---

po rozpoznaniu dnia 06.11.2018 roku i 31.01.2019 roku na rozprawie

sprawy

C. S.

urodz. (...) w S.

syna S. i C. z d. U.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05.05.2018 r. na drodze (...) w rejonie msc. K., gm. G. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. mając I-1,00 mg/dm³ i II-1,03 mg/dm³ i III- 1,03 mg/dm³ i IV-1,00 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego C. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk skazuje go na karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 /dwóch/ lat próby.
3. Na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 /trzech/ lat.
4. Na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05.05.2018 roku.
5. Na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego C. S. świadczenie pieniężne w kwocie 5000,- /pięciu tysięcy/ złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.
6. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. W. kwotę 504,- /pięciuset czterech/ złotych plus kwotę podatku VAT 115,92 /stu piętnastu 92/100/ złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.
7. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120,- /stu dwudziestu/ złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 365,25 /trzystu sześćdziesięciu pięciu 25/100/ złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 maja 2018 roku na drodze (...) w rejonie miejscowości K. gmina G. C. S. kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...). W trakcie jazdy C. S. stracił panowanie nad pojazdem i zjechał do rowu. Po przybyciu na miejsce funkcjonariusze policji ze względu na zachowanie C. S. założyli mu kajdanki i doprowadzili go do radiowozu.

Jak wynika z protokołu użycia alkometru (k. 3) C. S. znajdował się w stanie nietrzeźwości I pomiar o 22:08 - 1.00 mg/l, II o 22:27 -1.03 mg/l, III o 22:57-1.03 mg/l, IV o 23:28-1.00 mg/l.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: tylko częściowo wyjaśnień oskarżonego k. C. S. k. 62, 15-16 oraz zeznań świadków Ł. M. k. 69-70, 17-18, R. B. k. 70, a ponadto na podstawie protokołu użycia alkometru k. 3, opinii sądowo-lekarskiej k. 21-23.

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i początkowo odmówił składania wyjaśnień. W odczytanych wyjaśnieniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym podał, iż pojechał do brata gdzie miał zamiar wypić cztery piwa które miał ze sobą. Ze względu, iż u brata byli znajomi wyjechał od niego około 18,50 i jechał w stronę K. i w trakcie jazdy ściągnęło mu samochód i zjechał do rowu. Następnie zadzwonił po kolegę M. S. ale był problem z załatwieniem kogoś z samochodem i czekając wypił 3 czy 4 piwa. Później przyjechali policjanci i powiedział im, iż kierowca zaraz przyjedzie. Wyjaśnił, iż gdy jeździł samochodem był trzeźwy, a od odtworzenia pierwszej puszki piwa do przyjazdu policjantów minęło 25 lub 30 minut. Po odczytaniu tych wyjaśnił na rozprawie podał, iż faktycznie otwarcie pierwszej puszki piwa miało miejsce 25-30 minut od telefonu do kolegi. Stwierdził, iż nie mówił policjantom, że kierowca który kierował pojazdem przed wypadkiem oddalił się z miejsca zdarzenia. Nie mówił też policjantom, iż czekając w rowie spożywał piwo. Stwierdził, iż do wypadku doszło między 19 a 20, a policjanci przyjechali po około 40-50 minutach od wypadku.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uwzględnienie albowiem pozostają w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a ponadto podlegały częstym zmianom.

Funkcjonariusze policji Ł. M. i R. B. po przybyciu na miejsce zdarzenia drogowego chcieli wylegitymować oskarżonego podając przyczynę interwencji. Ten jednak odmówił podania swoich danych personalnych oraz okazania dokumentów i znajdował się przy tym w stanie nietrzeźwości. Ze względu na powyższe oskarżonemu założono kajdanki i doprowadzono go do radiowozu. Początkowo oskarżony twierdził, iż samochodem kierował jego kolega który się oddalił z miejsca zdarzenia ale jednocześnie podał, iż nie zna jego imienia i nazwiska oraz nie był w stanie podać jego miejsca zamieszkania. W trakcie oczekiwania na przyjazd holownika oskarżony przyznał, iż to on jednak kierował samochodem, a wcześniej był u brata na grillu gdzie w okresie od 17 do 18 wypił cztery półlitrowe piwa. W trakcie wykonywanych czynności oskarżony był bardzo arogancki i twierdził policjantom, iż mu nic i tak nie udowodnią.

Jak wynika z protokołu użycia alkometru (k. 3) C. S. znajdował się w stanie nietrzeźwości I pomiar o 22:08 - 1.00 mg/l, II o 22:27 -1.03 mg/l, III o 22:57-1.03 mg/l, IV o 23:28-1.00 mg/l. Powyższy urządzenie posiadało aktualne świadectwo wzorcowania k. 4.

Zaznaczyć należy, iż jak wynika z protokołu użycia alkometru w trakcie badania podał, iż spożywał alkohol tego dnia o godz. 17-18 w ilości 4 piw 0,5l, a więc przed wypadkiem.

W tej ostatniej kwestii zeznania Ł. M. pokrywają się z zapisem w protokole użycia alkometru (k. 3).

Co do opinii sądowo-lekarskiej k. 21-23 to wynika z niej, iż przyjmując, iż oskarżony spożył piwo w okolicznościach przez niego podawanych w postępowaniu przygotowawczym to stwierdzono, iż przeprowadzone obliczenia

prospektywne wskazują, iż jeżeli nawet C. S. wypił 2000 ml piwa Żubr po zakończeniu jazdy, to do nadpicia przystąpił w stanie po użyciu alkoholu, ze stężeniem szacowanym na ok. 0,34 ‰.

Zwrócić należy jednak, iż oskarżony podawał zmienne wersje co do czasu i okresu spożywania piwa. Ponadto oczywiste jest, iż wiedza Ł. M. o bytności oskarżonego na grillu u brata (pokrywająca się z wyjaśnieniami oskarżonego) i spożywaniu tam alkoholu mogła tylko pochodzić od oskarżonego.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania zeznań funkcjonariuszy policji których zeznania znalazły dodatkowe potwierdzenie w ustalonym stanie nietrzeźwości oskarżonego. Zaznaczyć należy, iż funkcjonariusze policji nie mają żadnych podstaw aby niezgodnie z rzeczywistością obciążać oskarżonego w tym zakresie, iż w trakcie interwencji oskarżony przyznał się do kierowania samochodem i kierowania pod wpływem alkoholu. Zdaniem Sądu ich zeznania zasługują w pełni na wiarygodność.

Mając na uwadze powyższe rozbieżności, a przede wszystkim fakt, iż w świetle powyższych dowodów wersja oskarżonego o spożywaniu piwa po zdarzeniu drogowym niezgodna jest z rzeczywistością i stworzona jedynie w celu uniknięcia odpowiedzialności nie może być faktycznie mową o żadnym spożywaniu przez oskarżonego alkoholu po zdarzeniu drogowym.

Zdaniem Sądu oskarżony ze względu na przewidywane konsekwencje prawne czynu którego się dopuścił podjął wersje o wypiciu rzekomo piwa które posiadał, a którego nikt z obecnych na miejscu nie widział i także nie widział faktu jego spożywania, a ponadto tego faktu sam oskarżony nie podnosił policjantom w trakcie ich interwencji.

Dlatego w świetle tak jednoznacznych powyżej przedstawionych dowodów i zasad doświadczenia życiowego Zdaniem Sądu można stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego są niezgodne z rzeczywistością i składane były jedynie w celu uniknięcia odpowiedzialności prawnej.

Zdaniem Sądu zeznania M. S. nie wniosły nic istotnego do sprawy albowiem świadek ten nie był na miejscu zdarzenia i podawał okoliczności które przekazał mu telefonicznie oskarżony i wielu okoliczności nie wiedział, bądź ich nie pamiętał.

Brat oskarżonego J. S. potwierdził jego bytność u niego na grillu. Stwierdził, iż w trakcie pobytu brat nie spożywał alkohol i był trzeźwy. Brat przyjechał do niego z piwem które chyba ze sobą zabrał. Po jakimś czasie od wyjazdu brat dostał telefon od niego, iż miał wypadek ale nie mógł pojechać do niego bo wcześniej pił alkohol.

Sąd nie dał wiary zeznaniom tegoż świadka ze względu na sprzeczność ich z wyżej omówionym materiałem dowodowym i faktem, iż z oczywistych względów był zainteresowany w korzystnym rozstrzygnięciu sprawy dla niego.

W świetle powyższych dowodów z wykazu połączeń złożonego do akt sprawy nie można wyprowadzić dalej idących wniosków poza faktem, iż oskarżony wykonywał i odbierał połączenia gdyż był w sposób oczywisty zainteresowany zabraniem samochodu z miejsca zdarzenia i uniknięcia konsekwencji popełnionego czynu.

Dlatego w świetle tak jednoznacznych powyżej przedstawionych dowodów i zasad doświadczenia życiowego Zdaniem Sądu można stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego są niezgodne z rzeczywistością i składane były jedynie w celu uniknięcia odpowiedzialności prawnej. W tej mierze należy mieć na uwadze zachowanie oskarżonego w trakcie czynności wykonywanych przez funkcjonariuszy policji i jego twierdzenia, iż nie poniesie żadnych konsekwencji swego czynu.

Dlatego zdaniem Sądu rzeczywistość wyglądała, jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym, a czyn popełniony przez oskarżonego stanowi przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk.

Strona przedmiotowa czynu sankcjonowanego w art. 178a § 1 kk polega na tym, że sprawca, znajdując się w stanie nietrzeźwości (jak w niniejszej sprawie) lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Prowadzenie pojazdu to wykonywanie czynności związanych bezpośrednio z ruchem danego pojazdu.

Zgodnie z art. 115 § 16 kk **stan nietrzeźwości** w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Pojazd mechaniczny w ruchu lądowym to każdy pojazd drogowy czy szynowy napędzany umieszczonym w nim silnikiem, jak również maszyna samobieżna i motorower oraz pojazd szynowy.

Ruchem lądowym jest nie tylko ruch na drogach publicznych, w strefach zamieszkania, lecz także ruch w miejscach dostępnych dla powszechnego użytku.

W świetle powyższego kwalifikacje powyższego czynu należało uznać za właściwą.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Jako okoliczność obciążającą przyjęto wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, nagminności czynów tego rodzaju przy uwzględnieniu wysokiego stopnia nietrzeźwości oskarżonego w trakcie kierowania pojazdem mechanicznym.

Jako okoliczność łagodzącą przyjęto fakt, iż oskarżony nie jest osobą karaną sędownie co wynika z informacji k. 8.

Uwzględniając okoliczności podmiotowe i przedmiotowe Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza, co do przestrzegania przez niego porządku prawnego, dlatego też wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres lat 2 tytułem próby. Zdaniem Sądu powyższa kara spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przy uwzględnieniu nagminności przestępstw tego rodzaju.

W ocenie Sądu daje to podstawę do pozytywnej prognozy co do przestrzegania przez niego porządku prawnego zaś orzeczony dwuletni okres próby pozwoli na zweryfikowanie pozytywnej opinii w tej mierze.

Na mocy art. 42 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym przez okres 3 lat .

Przy wymiarze tegoż środka karnego Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego.

Na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05.05.2018 r - k.7.

Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono przewidziane w tymże przepisie świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych.

Ze względu na trudną sytuację majątkowo oskarżonego (utrzymuje się z prac dorywczych) Sąd zwolnił go od opłaty sądowej i kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa-624§1KK.